

det kunde see, men jeg troer det neppe — er der visnok ikke Andet at gjøre, hvis man vil have noget Godt ud deraf, end at stille det langt friere og paa en fastere Fod, end det hidtil har været stillet, for at see, om man paa den Maade kan komme til et bedre Resultat. Hvorvidt dette nu kan opnaaes ved det Lovudkast, her foreligger, tør jeg ikke sige. Jeg formener, at et Stutteri bør behandles paa samme Maade og med samme Ansvar, som en privat Mand behandler sin Eiendom, det vil sige, at Statens Control her maa komme til, og dette maa vel nærmest være Lovudkastets Hensigt. Hvis man enten har eller kan finde en Mand, som man er vis paa at kunne beholde i en Række af Aar, og hvis man vil give ham Bestyrelsen af Stutteriet, samt saa stor Myndighed, som en af Staten ansat Mand kan faae under Statens Control, er det tænkeligt, at der dog kan bringes Noget ud af Stutteriet, men dersom dette ikke skulde være Meningen, dersom Meningen skulde være, at Sagen skulde være afhængig af de saa ofte vekslede Indenrigsministre, troer jeg ikke, at dette Lovudkast vil føre til, at vi faae noget Bedre end det, vi allerede nu have. Et andet Spørgsmaal, som vel maa komme med i Betragtning, er, om de Bygninger, hvori vort Stutteri nu befinder sig, ere saaledes, at man tør haabe, at en god Hesteavl kan fremmes i dem. I den Henseende har man hørt mange Meninger, saavel for som imod, og den høitagtede Indenrigsminister har saaledes været af den Mening, at det var overordentlig paatrængende at faae nogle nye Bygninger. Hvis dette Sidste skulde være absolut nødvendigt, antager jeg, at Stutteriets sidste Time maa være kommen; thi lefter den Gunst, hvori det for Diebliffet staaer, kan det neppe ventes, at noget Saadant skulde blive bevilget. Antager man derimod, at de nuværende Bygninger skulde være brugbare for Stutteriet — og det er jeg næsten tilbøielig til ikke at troe — kan det, naar der kommer Fasthed [og Sikkerhed i Bestyrelsen, og denne ikke tillige i en nær Fremtid vil veksle, være muligt, at der med den Opvæxt, som fortiden er tilstede, kan ventes i alt Fald et taaleligt Resultat. Jeg skal paa ingen Maade benægte, at vor Landrace, eller rettere

vore Landrace — thi jeg troer, vi have ikke saa saa — ikke alene kunne modtage Forbedring, men at det ogsaa, selv om vi have en Race, som vi ansee for god, er aldeles nødvendigt, at den successive maa opfrisnes med Race, der staae den saa nær som muligt, og ere i Besiddelse af de Egenstaber, som vi særligt ønske, men maastee tildeels mangle ved vore nuværende Landrace. Jeg er enig med den høitærede Indenrigsminister i, at en større Berøgelighed, og maastee ogsaa en smukkere Kropbygning, særlig kunde være at eftertrage, og naar man seer paa de Dyr — saavel Opvæxten som Tillæget — der nu ere paa Frederiksberg Stutteri, kunde det vel være tænkeligt, at der deraf kunde dannes noget Godt. Jeg tænker herved særligt paa Opvæxten og Hoppebestanden, thi saavidt det er mig muligt — jeg er ikke Hippolog — at bedømme Dyrene, forekommer det mig, at Tillægshopperne, eller i alt Fald ikke saa saa Exemplarer af dem, see lovende ud, men anderledes forekommer det mig at forholde sig med Hingstebestanden. Jeg skal kun udtale, at jeg ikke, saaledes som Sagen stillet sig for mig, kan indsee, at der i dette Diebliff kan være Spørgsmaal om at nedlægge Stamstutteriet — hvilket jeg helst ønskede — men jeg maa da langt foretrække en Ordning paa det Grundlag, der her er foreslaaet os, fremfor at vedblive med de Experimenter, som vi have foretaget gennem de forffjellige Love, der hidtil ere blevne givne for Stamstutteriet. Vi have seet, at disse ikke have ført til noget heldigt Resultat, hvad der ikke forundrer mig, men som Følge deraf kunde jeg ønske dette Lovforslag saa grundigt overveiet og behandlet, som det vel er muligt.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsbogsmand for Randers Amt Ade Balgfreds (Bønløffe) betegne mig som en Hesteelsker, og den ærede Rigsbogsmand for Kjøbenhavns Amts Ade Balgfreds (K. Pedersen) drog en Parallel imellem Stutteriet og Theatret, men dette har til en vis Grad været mig ubehageligt, da det Synspunkt, hvorfra jeg allernødigst vil have Stutteriet og min Stilling dertil betragtet, netop er det æsthetiske Synspunkt, som ofte nok har været nævnt heri Sa-